

ΧΤΙΖΟΝΤΑΣ ΓΕΦΥΡΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Οι μέρες μας στην Αθήνα ήταν δύσκολες και κουραστικές, όμως παράλληλα πολύ εποικοδομητικές και σημαντικές για το έργο που ήρθαμε να κάνουμε εδώ – να συνδιαμορφώσουμε την εξέλιξη της συνεργασίας μας με τους συνεργάτες μας στη Σχολή Χίλλ, στον νέο κύκλο της δράσης των ΔΕΝ.

Πως γίνεται να είσαι με ανθρώπους που δεν γνωρίζεις καθόλου και να μιλάς την ίδια γλώσσα; Να είσαι τόσο άνετα και να νιώθεις σαν στο σπίτι σου;

Από την πρώτη στιγμή που φτάσαμε στο αεροδρόμιο, ξεκίνησε για εμάς ένα ονειρεμένο ταξίδι που είχε μέσα έναν απίστευτο πλούτο. Με όποιον και αν συναντιόμασταν και συζητούσαμε, μας γνώριζε (ή ήξερε τον ερχομό μας) και με λαχτάρα περίμενε να ακούσει την ιστορία μας. Μέσα στο σχολείο από την πρώτη στιγμή αισθανθήκαμε πως μοιραζόμαστε τις ίδιες αξίες. Όλοι δίνουν μεγάλη σημασία στις ζωές των παιδιών και στο πως αυτά μπορεί να αισθάνονται. Αν και πολλά πράγματα δεν είναι κοινά βιώματα, πιστεύουμε πως μπορέσαμε να μεταδώσουμε την δύναμη της δουλειάς μας και σε αυτό το πλαίσιο. Μετά την κουβέντα με τους εκπαιδευτικούς του σχολείου η ανατροφοδότηση που λάβαμε ήταν εξαιρετική. Όλοι μας τόνισαν τη μεγάλη σημασία που έχει η παρουσία μας, δήλωσαν τη δύναμη αυτής και πήραν μια καλή γεύση για να ξεκινήσουν καινούρια πράγματα, λέγοντας ότι «τώρα για μας πήρε το ΠΕΜ και ειδικότερα το ΔΕΝ σάρκα και οστά». Σαν πρώτο βήμα οι εκπαιδευτικοί δήλωσαν μια ανάγκη επιμόρφωσης από τη δική μας πλευρά, που θα δώσει τη δυνατότητα να δούνε το κύτταρο εμπύχωσης εν δράσει. Ακούγοντας αυτά που κάνουμε κάποιοι εκπαιδευτικοί άρχισαν να προτείνουν ιδέες για συνεργασίες και δραστηριότητες.

Μια ακόμη σημαντική στιγμή του ταξιδιού μας ήταν το γεύμα με τις υπεύθυνες του προγράμματος, με τις οποίες μοιραστήκαμε τις πληροφορίες που έχουμε συλλέξει από την έρευνα πεδίου για τους γονείς και τους τρόπους υλοποίησης της ανταλλαγής. Η στήριξη και η εμπιστοσύνη τους ήταν εμφανής.

Στο ταξίδι αυτό μας δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε για κάτι μεγίστης σημασίας για μας, να οριοθετήσουμε την συνεργασία εξηγώντας τους όρους που έχουμε σαν στόχο. Η ιδέα του να δημιουργηθεί μια εξωσχολική ομάδα και να πλαισιωθεί από μια ομάδα εκπαιδευτικών ήταν αυτή που προτάθηκε από μας και η οποία βρήκε ανταπόκριση και έδαφος για να καρποφορήσει στο μέλλον. Η συγκίνηση και ο θαυμασμός ήταν φανερός στα μάτια όλων - για όσα παρουσιάσαμε, το διάλογο που κάναμε με βάση της προτάσεις μας και για τα όσα έχουμε μέχρι σήμερα πετύχει.

Το κλίμα στο σχολείο ήταν πολύ φιλικό. Η συνεργατικότητα που υπάρχει είναι αξιοθαύμαστη. Βιώσαμε από κοντά τον απαιτητικό χαρακτήρα που έχει η λειτουργία ενός ολόκληρου σχολείου, τις στιγμές πίεσης και άγχους που είναι συνυφασμένα μ' ένα σχολικό πλαίσιο.

Η από κοντά επαφή έκανε πιο κατανοητούς τους στόχους που έχουμε βάλει από πλευράς μας για ένα ενδεχόμενο ταξίδι νέων από τη Θράκη στην Αθήνα, το οποίο δεν βλέπουμε σαν μια απλή "τουριστική" εκδρομή, αλλά μια ουσιαστική ανταλλαγή νέων. Επίσης έδωσε τη δυνατότητα να μελετήσουμε από κοινού την πιθανότητα διεύρυνσης της μέχρι σήμερα ομάδας συνεργατών ώστε να συμπεριλάβει και εκπαιδευτικούς του σχολείου.

Πιστεύουμε πως με το ταξίδι αυτό ρίξαμε σπόρους συνεργασίας που χρειάζονται συνεχή φροντίδα για να μπορέσουν να καρποφορήσουν. Ήρθαμε κοντά σε μια διαφορετική κουλτούρα, διαφορετικό τρόπο ζωής, με διαφορετικές προσδοκίες. Κατανοήσαμε καλύτερα πως όντως κάποια πράγματα σε μικρές κοινωνίες γίνονται με πολύ διαφορετικό τρόπο και πιο εύκολα. Αυτό μας έδωσε μεγάλη δύναμη για να συνεχίσουμε αυτό που κάνουμε, εκεί που το κάνουμε και με τον τρόπο που το κάνουμε. Καταλάβαμε πως ο στόχος του ταξιδιού επιτεύχθηκε, ο δρόμος που χαράζουμε είναι ο σωστός και νιώσαμε μεγάλο καμάρι.

Μόνο όταν βρεθείς τόσο κοντά και οσμιστείς την καθημερινότητα, το πλαίσιο, το πεδίο - μόνο τότε μπορείς να γνωρίσεις πραγματικά τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα σε αυτό.

